

Rudolf Steiner

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΕΣ ΩΘΗΣΕΙΣ

GA 172 - ΔΙΑΛΕΞΗ VII

**ΚΑΙ ΩΘΗΣΕΙΣ ΑΠΟ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΓΗΙΝΕΣ ΖΩΕΣ**

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΤΡΑ

Τίτλος: Κληρονομικές ωθήσεις και ωθήσεις απο προηγούμενες
γήινες ζωές (GA 172).

Ομιλητής: Rudolf Steiner
Μετάφραση: Γεράσιμος Ε. Κατραμάδος
Επιμέλεια έκδοσης: Άρτεμις Φ. Χανιώτη

ISBN: 978-618-5735-56-2

Εκδόσεις ETRA® 2026
Ευεργετών 7, Π. Φάληρο, 17563
Τ.: 210 9811753
www.etra.gr

*Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή περιληπτική,
η κατά παράφραση ή διασκευή απόδοση της μετάφρασης του βιβλίου
με οποιονδήποτε τρόπο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη.*

Γενικότερα σε αυτή τη σειρά διαλέξεων (GA 172) με αρχικό τίτλο *Das Karma des Befurs des Menschen in Anknuepfung an Goethes Leben. Kosmische und menschliche Geschichte* (το κάρμα του ανθρώπου σε σχέση με τη ζωή του Goethe. Κοσμική και ανθρώπινη ιστορία), ο Steiner αποκαλύπτει, αναφορικά με πλούσιες λεπτομέρειες από τη ζωή του Goethe, πώς η ζωή μας μπορεί να καθορίζεται από ρυθμούς και κύκλους που είναι αποτέλεσμα προηγούμενων ζωών. Δείχνει πώς το πεπρωμένο επηρεάζει την καθημερινή επαγγελματική μας δραστηριότητα και πώς αυτή η δραστηριότητα απελευθερώνει δυνάμεις που θα δημιουργήσουν μελλοντικούς κόσμους. Μέσα από αυτές τις αξιόλογες διαλέξεις, μπορούμε να δούμε ότι κανένα ανθρώπινο έργο δεν είναι ασήμαντο, αλλά όλα συμβάλλουν σε μεγάλες κοσμικές διαδικασίες. Η παρούσα διάλεξη αποτελεί την 7η διάλεξη αυτής της σειράς και δόθηκε την 19η Νοεμβρίου του 1916 στο Dornach.

Το έργο του Ανθρωποσοφικού Κινήματος ουσιαστικά είναι να μας γνωστοποιήσει κόσμους που μας περιβάλλουν κάθε στιγμή. Κόσμους στους οποίους ζούμε, αλλά για τους οποίους δε γνωρίζουμε τίποτα υπό κανονικές συνθήκες. Η Ανθρωποσοφία δε θέλει να μας γνωστοποιήσει κόσμους οι οποίοι είναι μακριά μας, δηλαδή κόσμους που μας είναι απρόσιτοι. Θέλει να μας φέρει πιο κοντά με τους κόσμους εκείνους που μας επηρεάζουν και μας περιβάλλουν. Ωστόσο, αυτοί οι κόσμοι είναι άγνωστοι για μας επειδή δε διαθέτουμε τα όργανα εκείνα που θα μας επιτρέψουν να τους παρατηρήσουμε.

Προς το παρόν, το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να ενημερώσουμε για τους κόσμους αυτούς τους ανθρώπους. Μπορούμε μόνο να επισημάνουμε και να ενθαρρύνουμε τους ανθρώπους να συμμετέχουν σε δραστηριότητες που θα «ξεκλειδώσουν» τα όργανα εκείνα που θα τους επιτρέψουν να αντιληφθούν αυτούς τους υψηλότερους κόσμους.

Βερολίνο, 28 Οκτωβρίου 1903 - (GA 88)

~ Rudolf Steiner

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σημείωμα του εκδότη	9
Διάλεξη VII - 19 Νοεμβρίου 1916	45
Κληρονομικές ωθήσεις και ωθήσεις από προγενέστερες γήινες ζωές. John Stuart Mill και Alexander Herzen. Οι δραστηριότητες των μυστικιστικών αδελφοτήτων. Blavatsky και η Θεοσοφική Εταιρεία. Ku Hung-Ming. Οι εγκύκλιοι του 1864.	
Σύντομο βιογραφικό του Rudolf Steiner	65

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ

Η παρούσα διάλεξη απομονώθηκε συνειδητά από τον κύκλο διαλέξεων GA 172 του Rudolf Steiner, όχι για να αποκοπεί από το οργανικό της πλαίσιο, αλλά για να αναδειχθεί με μεγαλύτερη καθαρότητα η εσωτερική της αιχμή και η ιδιαίτερη επικαιρότητά της για τον σύγχρονο άνθρωπο.

Στον κύκλο αυτό, ο Steiner εξετάζει το Κάρμα του ανθρώπου μέσα από την κοσμική και ιστορική εξέλιξη, με αφετηρία τη ζωή και την προσωπικότητα του Goethe. Η συγκεκριμένη, όμως, έβδομη διάλεξη υπερβαίνει τη βιογραφική και ιστορική αναφορά και στρέφεται άμεσα στην πνευματική κατάσταση της νεότερης ανθρωπότητας. Εδώ, το ζήτημα της κληρονομικότητας, της μετενσάρκωσης και της επαγγελματικής κλήσης συνδέεται με τις βαθύτερες κοινωνικές και πολιτισμικές δυνάμεις που διαμορφώνουν τη συνείδηση της εποχής μας.

Ο Steiner δεν περιορίζεται σε μια θεωρητική παρουσίαση του Κάρμα. Αντιθέτως, δείχνει πώς οι ωθήσεις από προηγούμενες γήινες ζωές συνεχίζουν να δρουν μέσα στον άνθρωπο, όχι μόνο ως εσωτερικές προδιαθέσεις, αλλά ως πραγματικές δυνάμεις που τον οδηγούν στη ζωή, στις επιλογές του, στην επαγγελματική του πορεία και στη στάση του απέναντι στον κόσμο. Παράλληλα, αναδεικνύει τα όρια της αποκλειστικά φυσικοεπιστημονικής αντίληψης της κληρονομικότητας και υποδεικνύει την ανάγκη μιας διευρυμένης κατανόησης του ανθρώπου, που να περιλαμβάνει τη διαχρονική του πορεία

μέσα από επαναλαμβανόμενες ενσαρκώσεις. Ιδιαίτερη σημασία αποκτά, για τον σημερινό αναγνώστη, η κριτική που ασκεί ο Steiner στον πνευματικό εκφυλισμό της νεότερης εποχής: την τάση προς τη γενικευμένη ισοπέδωση, την «συσσωρευμένη μετριότητα», την αντικατάσταση της ζωντανής σκέψης από μηχανιστικές αντιλήψεις και την υποκατάσταση του πνευματικού νοήματος από την καθαρή χρησιμότητα. Οι αναφορές του σε στοχαστές όπως ο John Stuart Mill και ο Alexander Herzen δεν λειτουργούν ως ιστορικές παρεκβάσεις, αλλά ως διαγνωστικά εργαλεία για μια κρίση της συνείδησης που εξακολουθεί να χαρακτηρίζει και τη δική μας εποχή. Η διάλεξη αυτή ξεχωρίζει, τέλος, διότι θέτει με σαφήνεια ένα θεμελιώδες ερώτημα: όχι αν η Πνευματική Επιστήμη είναι «αποδεκτή» ή «σύγχρονη», αλλά αν ο άνθρωπος της εποχής μας είναι διατεθειμένος να αναλάβει συνειδητά τη θέση του μέσα στην ιστορική και κοσμική εξέλιξη. Ο Steiner υπογραμμίζει ότι το ζητούμενο δεν είναι η κριτική του παρόντος, αλλά η γονιμοποίησή του με πνευματική επίγνωση - εκείνη που μπορεί να μετατρέψει τη γνώση σε δύναμη ζωής και ευθύνης. Για όλους αυτούς τους λόγους, θεωρήσαμε ότι η συγκεκριμένη διάλεξη αξίζει να παρουσιαστεί αυτοτελώς: ως ένα κείμενο-κλειδί για την κατανόηση του Κάρμα, της ανθρώπινης κλήσης και της πνευματικής πρόκλησης της σύγχρονης εποχής.
